

Gammelgaard (KF):

I modsætning til hr. Lykketoft må jeg sige, at de vedtagelser, vi har været vidne til under det foregående punkt på dagsordenen, var overordentlig ulykkelige, og hvis vi skal opleve noget tilsvarende i forbindelse med dette lovforslag, vil det være lige så ulykkeligt. Det vil være ulykkeligt for dansk erhvervsliv og for hele muligheden for at investere i dansk erhvervsliv.

Lad mig indledningsvis slå fast, at naturligvis vil regeringen ikke være med til misbrug, vi vil ikke være med til fiduser, og det er derfor, der er igangsat et hurtigtarbejdende udvalg, der snart barsler med betænkning, hvor man redegør for, hvorledes der eventuelt laves skattefiduser med hensyn til leasingarrangementer.

På den baggrund kunne folketetinget vedtage en saglig lovgivning, der ville standse misbruget, men ikke samtidig forringe investeringsordninger, som vi generelt ikke ønsker at få forringet.

Vi ønsker, at man støtter etableringerne i det private erhvervsliv, og specielt hvad angår etableringskontoordningerne, er der det at sige, at baggrunden for deres oprettelse og for deres funktion var og er, at lønmodtagere ligestilles med selvstændige med hensyn til deres muligheder for at investere i erhvervslivet.

Der bliver igen med en eventuel vedtagelse af de stillede ændringsforslag fra socialdemokratiets og ligesindede partiers side tale om slag i luften og fuldstændig tilfældige indgreb, og der bliver igen tale om, at man griber ind i projekter, der allerede er sat i gang.

Jeg vil specielt nævne de forslag, som vi finder meget betænkelige, og som vi må vende os meget stærkt imod. Det er for det første det andet ændringsforslags nr. 1, hvorefter etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed anses for at have fundet sted, når den samlede anskaffelsessum og de til virksomheden anskaffede aktiver overstiger 100.000 kr., som oven i købet skal pristalsreguleres fra 1984; her er beløbsgrænsen i øjeblikket 30.000 kr. Med en vedtagelse af dette forslag vil man væsentligt begrænse kredsen af dem, der kan investere i dansk erhvervsliv.

Så gentager man i samme ændringsforslags nr. 2 fra det foregående lovforslag for-

slaget om, at der højst må være 10 ejere i den virksomhed, der skal etableres, og desuden stilles krav om en ikke uvæsentlig personlig medvirken i den virksomhed, der etableres. Det forudsættes, at kontohaveren kan sandsynliggøre, at vedkommende eller vedkommendes ægtefælle vil lægge en månedlig arbejdsindsats på mindst 50 timer i virksomheden – igen et fuldstændig vilkårligt indgreb.

Det var interessant at høre hr. Lykketoft sige, at i særlige tilfælde kan ministeren dispensere. Dermed ligger det ganske klart, at det, vi fik at vide fra socialdemokratisk side, hvad angår det foregående lovforslag, nemlig at man kunne dispensere i al almindelighed, så man ikke vilkårligt ramte virksomheder, der har mere end 10 ejere, ganske enkelt ikke holder. Det skal efter ministerens afgørelse i ganske særlige tilfælde kunne lade sig gøre at dispensere fra denne 10 personers regel.

Derefter gav hr. Lykketoft – det angår det tredje delændringsforslag fra socialdemokraterne, jeg gerne vil omtale specielt – en helt forvrænget fremstilling af spørgsmålet om reglen om adgang til frigivelse af indskuddene, højst 5.000 kr. uden virkning for den skattepligtige indkomst. Her sagde hr. Lykketoft: højtuddannede lønmodtagere kan hæve 5.000 kr., en måned efter at pengene er sat ind. Det er en for ensidig fremstilling, og det ved hr. Lykketoft også godt. Man kan ikke bare hæve 5.000 kr., og så er det i orden. Der skal naturligvis fremskaffes eller hæves et større beløb. Der er tale om, som det står i bemærkningerne til det socialdemokratiske forslag, at det er en adgang til frigivelse af en tredjedel af indskuddene. Derfor var det en for ensidig fremstilling, hr. Lykketoft kom med.

Vi oplever altså tilsyneladende, hvad angår etableringskontoordningen, nøjagtig det samme, som hvad angår det foregående forslag, og vi må fra det konservative folkepartis side stærkt vende os imod en eventuel vedtagelse – også af disse ændringsforslag – som er og bliver krænkende for retssikkerheden.

Vi kan derimod støtte ministeren for skatter og afgifters underændringsforslag uden for betænkningen om, at man i folketingsåret 1983-84 tager bestemmelsen i § 5, stk. 2, om, at etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed anses for at have fundet sted, når der